

Nuo mūsų kasdienybės nutolusi ir, atrodo, praeityje likusi COVID-19 pandemija neišvengiamai pakeitė kasdienius visuomenės įpročius. Vienas iš šių pokyčių - darbo bei mokymosi perkėlimas į nuotolį. Organizacijos puikiai supranta nuolatinio profesinio tobulėjimo svarbą, tačiau pandemijos laikotarpiu pasikeitė mūsų požiūris į mokymosi sąlygas - dabar mokytis galime bet kokioje mums patogioje vietoje bet kuriuo metu. Tačiau ar teikdami pirmenybę patogumui tikrai nieko neprarandame?

Nuotolinių mokymų bumas

Nuotolinių mokymų rinka 2022 m. siekė apie 217 mlrd. JAV dolerių, o 2030 m. planuojama, kad sudarys apie 475 mlrd. JAV dolerių, skelbia [savo ataskaitoje](#) „Facts and Factors“. Kas lemia tokį spartų augimą? Pandemijos laikotarpiu pajutome, kaip patogų įvairias profesinio ir asmeninio tobulėjimo galimybes pasiekti tiesiog leidžiant laiką namuose. Tereikia interneto ryšio, kad mokymuose būtų galima dalyvauti iš bet kurios Lietuvos ar pasaulio vietos. Taigi, net jei gyvai dalyvauti negalime dėl finansinių, laiko ar kitų išteklių stygiaus, vis vien turime sąlygas būti užsiėmimų dalimi.

Taip pat daugelis mokymų gali būti pasiekiami bet kuriuo laiku, su galimybe prisijungti pakartotinai - net jeigu dalyvaujant mūsų dėmesys nukrypsta, galime būti tikri, jog visa informacija bus pasiekama vos prireikus. Tokiomis sąlygomis mokomąja medžiaga kiekvienas gali naudotis pagal savo unikalius asmeninius poreikius, nepriklausomai nuo gyvenimo ritmo.

Kodėl verčiau rinktis dalyvavimą gyvai?

Pagrindiniai nuotolinių mokymų privalumai iš pirmo žvilgsnio gali pagrįsti norą bei pasirinkimą tam tikruose užsiėmimuose dalyvauti nuotoliu. Nepaisant to, patogumas turi savo kainą: pradedant mažėjančiu įsitraukimu, trumpėjančiu dėmesio išlaikymo laiku, baigiant ryšio su kitais stygiu.

Techniniai trukdžiai. Pastaruoju metu tampa vis paprasčiau jų išvengti, tačiau ryšio, techninės įrangos ar kitų nesklandumų rizika išlieka bene visuomet. Dėl interneto ryšio sutrikimų, apribojimų matyti kitus dalyvius, įsijungti kamerą, mikrofoną ar tiesiogiai užduoti klausimą, mokymų patyrimas gali būti kur kas prastesnis nei dalyvaujant gyvai.

Pažinčių tinklo kūrimas. Dalyvaudami nuotoliniuose mokymuose mes turime kur kas menkesnes galimybes susipažinti su kitais ar atgaivinti ryšius su seniai pažįstamais kolegomis ar partneriais. Net jeigu pavyksta užmegzti pokalbį nuotolinio susitikimo metu,

tokį kontaktą sunkiai sugretinsime su gyvu rankos paspaudimu ar sėdėjimu prie vieno stalo. Vis daugiau personalo paieškos agentūrų pripažįsta, kad vienas iš svarbiausių kriterijų ieškant talentų – tai jų socialinių pažinčių tinklas, taigi, dalyvaudami tik nuotoliniuose mokymuose, mes prarandame galimybę jį palaikyti ir plėsti.

Įsitraukimas. Nuotolinių užsiėmimų metu dažnam sunku išlaikyti neblaškoma dėmesį. Todėl pasirenkame dalį jo skirti kitoms veikloms: atsakinėjame laiškus ir skambučius, atliekame kitus darbus, jei mokymuose dalyvaujame iš namų – netgi gebame pasirūpinti buitimi. Nors teoriškai mokymuose dalyvaujame, tačiau informacijos ir jų turinio kokybiškai įsisavinti negalime.

Atlikite eksperimentą. Išsirinkite du filmus: vieną žiūrėkite patogiai įsitaisę ant sofos ir sutelkę visą dėmesį į tai, ką matote ekrane, o kitą – papildomai valydami kambario dulkes ar atlikdami bet kokią kitą buities darbą. Vėliau pasitikrinkite, kiek atsimenate pirmojo bei antrojo filmo siužeto. Taigi nieko nuostabaus, jog neretu atveju nuotolinių mokymų pabaigoje jaučiamės nieko naujo nesužinoję.

Dėstytojo darbo kokybė. Žinoma, tai priklauso nuo mokymų lektoriaus, tačiau reikšmingai prisideda ir dėstyto sąlygos bei auditorija. Pabandykite kam nors papasakoti labai įdomią istoriją, tuomet tą pačią istoriją papasakokite nuotoliu. Ar yra skirtumas? O jeigu tą istoriją pasakodami nuotoliu nematytumėte bei negirdėtumėte jokių reakcijų?

Žmonėms labai svarbu matyti kitų reakcijas bei išreiškiamus jausmus. Todėl lektorius, dėstydamas nuotoliu ir iki galo nesuprasdamas auditorijos reakcijų, negali pasiūlyti tokios mokymų kokybės bei patirties, kokios galimai norėtumėte. Įsivaizduokite, jei nepertraukiamai tektų dėstyti medžiagą nebyliai ir nematomai auditorijai. Toks pats pojūtis bendrauti su mokymų grupe, kurios visų dalyvių kameros bei mikrofoniai išjungti.

Toliau sparčiai augant nuotolinių mokymų apimčiai, svarbu suprasti, jog tam tikros žinios bei gebėjimai kur kas geriau įsisavinami bendraujant bei veikiant gyvai. Viešojo kalbėjimo, darbo komandoje ir kitų aktyvaus įsitraukimo reikalaujančių įgūdžių ugdymas kokybiškai vyksta tik palaikant tiesioginį ryšį su kitais. Taigi, kartais paaukodami nuotolinių mokymų teikiamus patogumus, galime pasisemti kur kas daugiau žinių, išpūdžių bei potyrių.

Dr. Živilė Simonaitytė, mokymų įmonės COUNTLINE lektorė

